

№ 7-9
(1543-1545)

Вересень
2021

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

3
років
Незалежності
України

ВІТАЄМО З ПОЧАТКОМ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ!

“Освіта дає нам знання про світ. Вона прокладає шлях для гарної кар’єри”

Джон Ф. Кеннеді

Вступна кампанія

ТРИМАЄМО ВИСОКУ ПЛАНКУ, ГОТУЮЧИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА

Закінчилась подача заяв у заклади вищої освіти України у 2021 році. За результатами обробки заяв, КНУБА посів **28 місце** серед усіх університетів України та **перше** місце серед будівельних університетів та університетів, в яких готують будівельників і архітекторів.

Загалом на два рівні вищої освіти подано більше 10 тисяч заяв. Для здобуття освітнього рівня Бакалавр на базі школи подано – 8218 заяв, на базі коледжу – 940, в магістратуру – 1341.

Цьогоріч рекордну кількість заяв подано на спеціальність 192 «Будівництво та цивільна інженерія» – 1341 заява, причому з першим пріоритетом подано – 364 і з другим – 226. Така вражаюча цифра свідчить про визнання нашого університету як найкращого фахового закладу освіти з напрямку «будівництво».

Традиційно велику зацікавленість у вступників викликають спеціальності архітектурного факультету, на які подано загалом понад 1000 заяв. Факультет автоматизації та інформаційних технологій, на якому готують бакалаврів і магістрів з 11 спеціальностей, посів перше місце в університеті серед факультетів за кількістю поданих заяв – 3477 заяв.

Підводячи перші підсумки вступної кампанії в КНУБА у 2021 році, можна із задоволенням сказа-

Під час подачі заяв на навчання до КНУБА

ти, що наш університет продовжує тримати високу планку закладу освіти, який готує якісних фахівців для будівництва, архітектури, дизайну, інформаційних технологій, екології, маркетингу, менеджменту, економіки, тобто для основних та супутніх напрямків будівництва України. Нам віддають перевагу вступники та їхні батьки, які бажають кращої долі своїм дітям у розбудові держави.

М.В. Суханевич,

відповідальний секретар приймальної комісії

Оголошено набір

ЦІННІ ЗНАННЯ З ТЕХНОЛОГІЙ МАЙБУТНЬОГО – ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ!

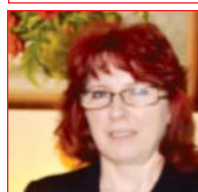

В.Ткаченко

КНУБА оголосив набір абітурієнтів до магістратури на навчання на другому рівні за освітньою програмою «Штучний інтелект. Когнітивні технології».

Курс освітньої програми «Штучний інтелект. Когнітивні технології» було розроблено у рамках спільної реалізації проекту Київським національним університетом будівництва та архітектури (Україна), факультетом автоматизації та інформаційних технологій та Сілезьким технологічним університетом (Польща), факультетом організації та управління, кафедрою прикладних соціальних наук за програмою KATAMARAN та за підтримки Польської національної агенції з академічних обмінів (NAWA).

Керівник проекту «Когнітивні технології – навчання на другому рівні англійською мовою» професор Сілезького технологічного університету, доктор хабілітований Олександра Кузіор, кандидат наук, доктор

О.Кузіор

До уваги абітурієнтів Київського національного університету будівництва і архітектури!

наук – заступник декана з кооперації та розвитку факультету організації та менеджменту, завідувача кафедрою прикладних соціальних наук Сілезького технологічного університету, Глівце, Польща.

Координатор проекту Київського національного університету будівництва і архітектури «Когнітивні технології – навчання на другому рівні англійською мовою» – проректор КНУБА з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків професор Володимир Ткаченко.

З питаннями щодо вступу звертайтеся: Кафедра управління проектами. Київ, Повітрофлотський проспект 31, кімната 139, тел./факс +38044 245-48-57, E-mail: distance_pm@knu.edu.ua

Відзнака

НАДІЙНИЙ ПАРТНЕР КОНФЕДЕРАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИКІВ УКРАЇНИ

Ректора Київського національного університету будівництва і архітектури Петра Мусійовича Кулікова нагороджено відзнакою Конфедерації будівельників України як надійного партнера. Відзнаку вручено на честь десятиліття Конфедерації та з нагоди професійного свята – Дня будівельника.

Трохи історії. Конфедерація будівельників України (КБУ) – найбільше профільне об'єднання українського бізнесу, що відстоює інтереси будівельної галузі, орієнтоване на європейські цінності й стандарти.

За 10 років свого існування Конфедерація стала відомою та впливовою організацією. До її складу входять понад 700 будівельних холдингових компаній і професійних об'єднань, вона має представництва в усіх регіонах України.

Як відбувається відродження економіки під час кризових періодів? Це завжди починається з відновлення будівництва, адже в усі часи професія будівельника була і залишається однією з найпочесніших.

Стан розвитку будівельної галузі завжди був вірним індикатором рівня економічного розвитку держави. Як функціонує будівництво, такими є і темпи виходу України з кризи, конкурентоспроможність її економіки. Тому, метою конфедерації є виведення будівельної промисловості України на новий європейський рівень, формування якісного ринку будівельних послуг.

Конфедерація будівельників України – сучасна, мобільна та високо-технологічна платформа, яка надає змогу розвинути бізнес, налагодити партнерські зв'язки, взяти участь у формуванні ринку будівельних послуг.

Підтримуючи нові та реалізовані досягнення КБУ у галузі будівництва ми введемо будівництво нашої країни на новий європейський рівень. **Будуймо Україну разом!**

Ректори ЗВО України в Грузії

УКРАЇНСЬКО-ГРУЗИНСЬКЕ ОСВІТНЬО- НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

20 липня 2021 року делегація ректорів українських закладів вищої освіти на чолі із Міністром освіти і науки України Сергієм Шкарлетом відвідали з робочим візитом Грузію. В складі делегації – ректор нашого університету будівництва і архітектури Петро Мусійович Куліков. До програми візиту входили двосторонні зустрічі у Міносвіти та науки Грузії, Комітеті освіти і науки Парламенту Грузії, з керівництвом Національної академії наук Грузії та Національного фонду досліджень імені Шота Руставелі.

Так, Міністр освіти і науки України Сергій Шкарлет зустрівся з Міністром освіти і науки Грузії Міхеїлом Чхенкелі. Йшлося про розширення формату взаємодії між відомствами, академічну мобільність та відновлення співпраці в галузі науки і технологій.

«Наша мета – налагодження конструктивного діалогу для встановлення більш широкого формату українсько-грузинського освітнього співробітництва та прямих партнерських відносин між закладами вищої освіти України та Грузії. Ми готові поділитися власним досвідом змін, що відбулися в системі освіти України впродовж останніх років, та ознайомитися з досвідом Грузії щодо функціонування системи вищої освіти і науки та запозичення кращих практик підготовки фахівців», – зауважив Сергій Шкарлет.

Міністр поінформував грузинського колегу про підготовку нової Програми дій Уряду та основних пріоритетів в освіті та науці. У документі передбачено 4 програмних цілі: якісна дошкільна, шкільна, інклюзивна та позашкільна освіта; конкурентоспроможна професійна, фахова передвища, вища освіта та освіта для дорослих; розвиток науки та інновацій; доступна дистанційна освіта.

Сергій Шкарлет наголосив, що одним із пріоритетних завдань МОН наразі є створення Президентського університету – інноваційного закладу вищої освіти, випускники якого здобуватимуть сучасні

професійні знання та матимуть лідерські навички. Освітній процес реалізовуватиметься за такими напрямками як PERSONALITY, PROFESSION, PROGRESS.

Українська та грузинська сторони розглянули питання підготовки до підписання проекту нової Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Грузії про науково-технічне співробітництво у зв'язку із завершенням терміну дії попередньої міжурядової Угоди від 13 квітня 1993 року.

Міністр освіти і науки Грузії Міхеїл Чхенкелі запропонував розглянути питання створення грантової програми для науковців України та Грузії. Також він розповів про освітню та наукову діяльність провідних закладів вищої освіти Грузії та зазначив про необхідність планування їхньої співпраці з майбутнім Президентським університетом в Україні.

Крім того, Міністр освіти і науки України Сергій Шкарлет та ректори українських ЗВО зустрілися з представниками Комітету освіти і науки Парламенту Грузії. Міністр поінформував про досягнення в галузі освіти України. Зокрема, він ознайомив грузинську сторону з пріоритетними завданнями МОН.

**За матеріалом пресслужби
Міністерства освіти і науки України**

Масштабний проєкт

ДО "ВСЕУКРАЇНСЬКОГО МІСТОБУДІВНОГО ФОРУМУ" ДОЛУЧИЛОСЯ БЛИЗЬКО 250 УЧАСНИКІВ

4 серпня в Київському національному університеті будівництва та архітектури відбувся "Всеукраїнський містобудівний Форум". Його організував Національний Експертно-будівельний альянс України (НЕБАУ).

До заходу долучилися представники Офісу президента, народні депутати України, керівництво міністерств, обласних державних адміністрацій, експертних організацій, представники Національної спілки архітекторів України, Асоціації міст України, об'єднаних територіальних громад, будівельники. У заході взяла активну участь освітньо-наукова спільнота КНУБА, гаранті освітніх програм спеціальностей:

Геодезія та землеустрій – **193**;
Публічне управління та адміністрування – **281**;
Право – **081**;
Менеджмент – **073**;
Економіка – **051**;
Екологія – **101**;
Історія та археологія – **032**;
Кібербезпека – **125**;
Туризм – **242**;
Всього зареєструвалося близько **250** учасників.

Вже з 1 вересня 2021 року проєкти Освітніх програм з внесеними пропозиціями будуть на обговоренні у вільному доступі на офіційному сайті КНУБА.

...Форум розпочався із виконання Гімну України відомою українською співачкою Наталією Валевською.

Після цього до присутніх звернувся народний депутат України, заступник голови фракції партії "Слуга народу" Микола Тищенко: "Цей масштабний проєкт демонструватиме нашу спільну стратегію у розбудові держави. У процесі дискусії будуть враховані різні точки зору. Децентралізація – це можливість, яку дала центральна влада та президент, аби був потужний розвиток громад. Голови ОТГ мають розуміти, що можливості – це ще й велика відповідальність".

На форумі обговорили невідкладні завдання, що постають перед регіональною, місцевою владою та професійною спільнотою, яка забезпечує

практичну реалізацію державної містобудівної політики.

Президент НЕБАУ Віктор Лещинський сказав: "Цей захід проводимо, адже наразі відбуваються законодавчі пере-

За його словами, керівництво громад налаштовано працювати на підвищення рівня життя українців. Саме наявність містобудівної документації є беззаперечною умовою, аби залучити інвестиції та перетворити мрії і бажання в реальні справи і досягнення. «Це справа нова і потребує не тільки спеціальних знань, але й робочої дієвої взаємодії цілої низки вузькопрофільних підприємств і організацій», – продовжив В. Лещинський і додав: «саме для цього і об'єдналася професійна спільнота у консорціум "Всеукраїнське агентство розвитку громад та територій". До речі, на форумі відбулася презентація цього консорціуму.

Взаємодію місцевої влади і соціально відповідального бізнесу підтримують Офіс президента України, Верховна Рада і Кабінет міністрів та профільні міністерства України, – наголошувалося на форумі...

Після завершення форуму відбувся концерт за участі артистів, який присвятили Дню будівельника. А хедлайнером святкування стала відома українська співачка Наталія Валевська.

Юрій Іванов, студкор газети «А+Б»

Військова підготовка

ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК ВІЙСЬКОВИХ ІНЖЕНЕРІВ КНУБА

24 липня 2021 року, у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського відбулося урочисте складання Військової присяги на вірність українському народові випускниками кафедри військової підготовки.

Цьогоріч лави офіцерів запасу поповнили 439 юнаків та дівчат з 51 закладу вищої освіти, які протягом двох років навчалися в університеті за 11 військово-обліковими спеціальностями та успішно склали державні іспити.

У Національного університету оборони України імені Івана Черняховського з 2013 року існує договір з Київським національним університетом будівництва та архітектури про утворення відділення військової підготовки офіцерів запасу університету. Після

закінчення навчання за цією програмою випускники спільного центру підготовки офіцерів запасу за бажанням зможуть проходити кадрову військову службу у Збройних Силах та інших військових формуваннях України. Минуло сім років. Унікальна справа дала позитивні результати.

Подія, як складання Військової присяги, є важливою не тільки для університету, а й для всієї держави. Видатні військовослужбовці не лише пройшли гарт бойовими діями, а освоїли знання в університеті оборони України, отримавши практичні навички на польових заняттях.

Із сайту НУОУ ім. Черняховського

Думки з приводу ...

ЧИ ПОТРІБЕН ДИПЛОМ ПРО ВИЩУ ОСВІТУ?

В Газету «А + Б» надійшов лист від нашого випускника 2002 року Андрія Шинкаренка. Він скепував нас на цю бесіду. Справа ось у чому.

Час біжить, і Андрій вже виростив сина, якому 17,5 років і відразу з'явилася проблема:

**ЧИ ПОТРІБНО ЗАРАЗ ДОБУВАТИ
ВИЩУ ОСВІТУ?**

«Син мій не надто горить вчитися далі, – пише Андрій Ш. У мене відчуття, що Данило (син) всі свої думки запозичив в Інтернеті, де йому кажуть, що диплом про вищу освіту не потрібен, можна просто десь купити скоринки. І скільки я, як батько, не переконую сина і його однокласників, що вища освіта потрібна всім і кожному, і молодим людям, і дівчатам, якими б прекрасними вони (дівчата) вони не були, це їх мало переконує. Школярі часто вважають подібні слова «нав'язуванням» і можуть зробити строго навпаки, вік, що поробиш. Взагалі, батьки не для всіх є непорушними авторитетами...
Головне, в чому я впевнений, що на покупку диплома немає сенсу витратити гроші. Чому?

«Все роботодавці проводять співбесіди, на яких стане зрозуміло, що Ви не розбираєтеся в питанні абсолютно. А якщо вдасться прослизнути, то після перевірки диплома Вам його повернуть і відправлять куди подальше».

**ДУМКА ГАЗЕТИ «А + Б» ДЛЯ АБІ-
ТУРІЄНТІВ ТА ПЕРШОКУРСНИКІВ:
Чим може бути корисне навчання в універ-
ситеті?**

По-перше, придбання знань – це завжди корисно. Навіть якщо Ви вважаєте, що зі спеціальністю прогадали і вступати потрібно було зовсім не туди, навчання буде корисним процесом. Уміння працювати з інформацією, рахувати, писати, креслити, малювати, робити висновки і так далі точно зайвим у дорослому житті не буде. Та й самі по собі знання теж рідко бувають зайвими.

Що дає людині вища освіта, – запитала газета у викладача ФАІТ університету?

«По-перше, будь-яка вища освіта позитивно впливає на формування особистості.

Розширюються горизонти мислення, що укупі з новими знаннями сприяє кращій адаптивності людини до мінливого середовища. Особливо цінним такий досвід може бути в періоди суспільних трансформацій, коли руйнуються попередні статусні ознаки, з'являються нові професії та сфери діяльності, розширюється коло нових можливостей.

По-друге, деякі роботодавці за інерцією ще звертають увагу на дипломи і зазвичай з двох рівноцінних претендентів на робоче місце вибирають того, у кого більш престижний диплом, або він є взагалі.

По-третє, звичайно серед осіб з вищою освітою більше відсоток активних людей, які завжди шукають нові можливості і не погоджуються на низькі заробітки в своїй професії ...»

Газета А + Б: Можемо стверджувати, що освіта все ж розширює можливості, дає шанси на успіх і знижує ризик бідності.

Тому вчитися треба! Але слід пам'ятати про цінність знань і кваліфікацій. Якщо суспільство усвідомлює їх цінність, воно автоматично дасть системі вищої освіти новий запит на знання. Це буде означати, що більше абітурієнтів буде прагнути вступити в ті університети, які дають більш сучасні і найактуальніші знання.

**ЗАКІНЧИМО ТАКИМИ ЦІКАВИМИ
ДАНИМИ:**

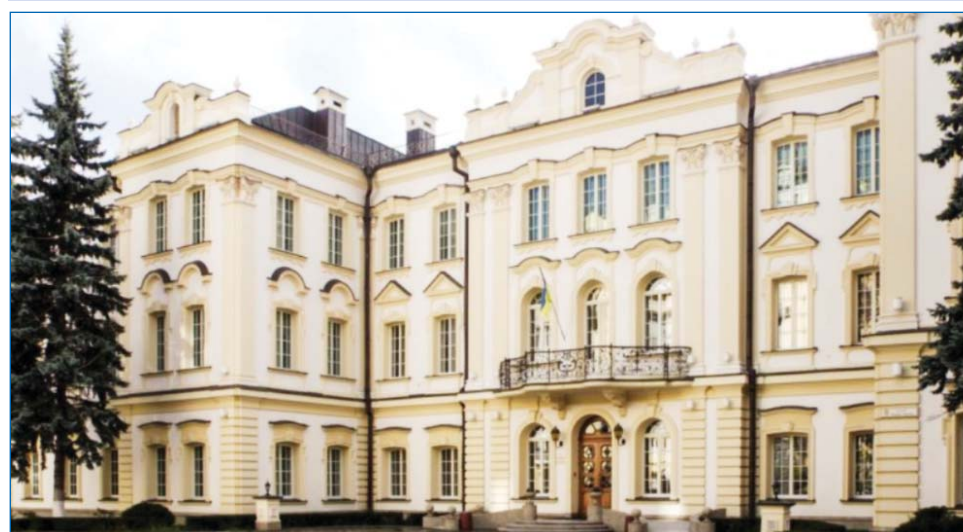
Дослідники Принстонського університету встановили, що люди, які мають вищу освіту, за останні три десятиліття жили довше, ніж ті, хто не закінчив університет ...

І.Герасченкова

На пагорбах київських...

НЕВІДОМА УКРАЇНА: 25 АРХІТЕКТОРІВ І ЇХ ШЕДЕВРИ

Від Донбасу до Закарпаття, від Києва до Одеси ... Подорожуючи по Україні, ми знаходимо тут безліч архітектурних чудес. Архітектори, зодчі, будівельники століттями створюють види українських міст, сіл і містечок. Часто їх будівлі стають помітними сторінками в історії міст.
Сьогодні газета «Архітектура і Будівництво» продовжує розповідати читачам лише про твори київських зодчих. Читайте!

Кловський палац, (нині Верховний суд України)

**ЙОГАНН-ГОТТФРІД
ШЕДЕЛЬ, КИЇВ**

В архітектурній творчості німця Йоганна Шеделя поєдналися німецька, нідерландська та італійська школи. Цей зодчий працював в 18 столітті в стилі бароко, створивши на території Києва багато відомих нині шедеврів. Зокрема велику дзвіницю Києво-Печерської лаври, староакадемічний корпус Києво-Могилянської академії (проєкт перебудови), дзвіницю і браму Заборовського в соборі Святої Софії, а також

Кловський палац (сучасна будівля Верховного суду України).

**ІВАН ГРИГОРОВИЧ-
БАРСЬКИЙ, КИЇВ**

Іван Григорович Григорович-Барський увійшов в історію 18 століття як архітектор українського бароко. Цікаво, що він почав творити архітектурні шедеври, будучи вже зрілим чоловіком (у майстра було 15 дітей!). Серед збережених нині – Покровська і Набережно-Микільська церкви в Києві, собор Різдва Богородиці та будинок полкової кан-

Початок. Продовження на стор 6

Наші випускники ІСТОРІЯ ПІСЛЯСТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ!

Як приємно зустрічатися з нашими випускниками, колишніми студентами-клубівцями. Ще приємніше для газети «Архітектура та Будівництво», що Богдан Герасько, випускник 2007 року факультету Геоінформаційних систем та управління територіями (тоді міського будівництва) – один з найкращих студентських кореспондентів. Богдан завітав до університету, розшукав нашу багатотиражку, і газета була б не газетою, якби ми не використали таку вдачу, не попросили розповісти для читачів.

Богдан Герасько проводить в с. Жеревці заміри покрівлі та фасадів під оздоблення металом.

ЯК СКЛАЛОСЯ ПРОФЕСІЙНЕ ЖИТТЯ?

– Минуло 14 років після закінчення мною КНУБА за спеціальністю «Інженер-землепорядник». Дуже швидко плине час, день за днем, рік за роком і мені вже восени буде 37. На цікаву долю свою не скаржусь і ні про що не жалкую. Звичайно хотілося, щоб було краще... але з часом я зрозумів, що багато речей в житті відбувається закономірно.

Хтось із філософів сказав, що світ є таким, яким ми його собі уявляємо. Важливо є «автобіографічна рефлексія» – те, як ми обмірковуємо досвід наших життєвих ситуацій, знаходимо в них сенс і здатні побачити, як вони нас змінили. Кожен прожитий день змінює мене і, я вважаю, на краще. Душа набирається досвіду – це вже позитивний момент.

... Одразу після закінчення університету мені не вдалося закріпитися в Києві. Я дуже хотів працювати за здобутою спеціальністю. Натомість на всі вакансії по даній спеціальності пропонували дуже смішну зарплату, за яку просто не виживеш в Києві.

Підтримка з боку рідного універу знайшлася лише в словах «шукати треба краще». В запропонованому універі, списку компаній та фірм, де потрібні були землепорядники, відповідей роботодавців була наступною:

30% – «нам точно не потрібні землепорядники», в 30% – зарплата землепорядника 1000–1500 грн, 30% – «треба інженери-будівельники з профільною освітою, а ви нам не підходите», 10% – «можливо, потрібні будуть землепорядники, ми вам точно передзвонимо» – і на тому крапка. Список тих фірм, які ми разом з однокласниками обійшли, ми повернули назад на кафедру і подякували...

Натомість Гераськи – це працюючі, волелюбні українці і досить живучі...

Мені випав шанс попрацювати в дев'яти організаціях в Києві, Житомирі та Коростені. І я скористався ним. Змінювати місце роботи все ж таки тяжко з роками. Кожен раз не знаєш, який буде колектив. Мені щастило з колективами на роботах, чого не можна сказати про зарплату. На кожній з робіт я знаходив нових адекватних, вихованих, нормальних товаришів. З багатьма спілкуюся по телефону й нині.

На кожній роботі було по своєму цікаво працювати, спілкуватися, знайомитися з новими людьми, досягати результатів і, як завжди неочікувано,

касетами в програмі Archicad. **Причина звільнення – економічна криза.**

Познайомився з майбутньою дружиною Наталією. Почали жити разом в Житомирі.

01.07.2009-05.05.2010 – спеціаліст I-ої категорії відділу регулювання земельних відносин, Держкомзем у Житомирі. Виконував довідки, витяги, погоджував генплани, організовував роботу управління по наповненню бази даних згідно рішень КМУ. **Причина звільнення – низька заробітна плата.**

Переїхав до Коростеня. Придбав двокомнатну квартиру. 15.07.2010–04.01.2011 – інженер. Районне комунальне підприємство «Архітектурно-планувальне бюро», м. Коростень. Займався замірами, розробляв будівельні паспорти, проекти індивідуальних житлових будинків в програмі Archicad. **Причина звільнення – низька заробітна плата.**

10.01.2011–14.03.2011 – майстер по будівництву, КВЖРЕП №4, м. Корос-

тукції на всіх етапах виробництва, керував контролерами. **Причина звільнення – перехід на більш оплачувану роботу.**

Народилася перша донька – Евеліна.

19.07.2013–07.09.2016 – інженер конструктор; МПП Шляхмаш-інструмент, м. Коростень. Розробляв в Компас 3-D моделі ковчів, сніговідвалів, культиваторів, борін, катків, блоkad, різних металевих конструкцій, виготовляв робочі креслення. **Причина звільнення – перехід на більш оплачувану роботу.**

Народилася друга донька – Альбіна. 14.04.2015 – придбали ділянку з фундаментом і почали зводити будинок. Через рік почали жити в побудованому будинку.

12.09.2016-02.10.2018 – начальник Управління якості, ПАТ «Коростенський завод хімічного машинобудування», м. Коростень. Отримав ліцензію на прекурсори, отримав ліцензію на проведення рентгеноскопії-

Причина звільнення – порушення з боку керівництва обіцянок щодо умов праці та їх погіршення, як результат погіршення стану здоров'я.

04.07.19–25.10.2019 – стажер в менеджери, Компанія ППФ "Покрівля&Фасад", м. Коростень. З 26.10.2019 р. працюю керівником відділу по роботі з підприємствами та організаціями в Компанії ППФ в Коростені. Здійснюю заміри, розраховую та продаю будівельні матеріали: металочерепицю, профнастил, водостічні системи, димоходи, металевий та вініловий сайдинг, утеплення, тощо.

Отже, я став підприємцем (ФОПом), беру участь в тендерах як ФОП Герасько Б.М. у складі Компанії ППФ. З кожним місяцем ситуація в продажах будівельних матеріалів стає все більш не передбачуваною та критичною. Добре, що ставка хоч платиться чітко...

Люди, які в Україні працювали і заробляли великі гроші від процентів, добре себе почували до початку усіх цих коронавірусів. Два роки тому я вперше вирішив піти таким же шляхом і почав стажуватися менеджером із продажу будівельних матеріалів. Але в останній момент рішення «йти на проценти» не прийняв, і як виявилось пізніше: вибір був дуже правильним...

Часто думаю, як би хотілося працювати за здобутими в КНУБА спеціальностями «інженер-землепорядник» або ГІС (географічні інформаційні системи). За останню скажу: немає вже галузей людської діяльності, в яких би ГІС не використовувалися...

Кожна історія з усіх моїх минулих робіт має хороший кінець – я ні з ким із керівництва ніколи не конфліктував і залишався в нормальних відносинах. Отже, хороший кінець є запорукою позитивного старту для нової роботи. Причиною моїх звільнень і надалі залишається «відсутність росту заробітної плати».

Керівники (окрім державної служби) приватних підприємств при влаштуванні на роботу обіцяють як завжди «хорошу, гідну, чудову, гарну, конкурентну» заробітну плату. Деякі керівники навіть через рік і через два роки продовжували розповідати мені мантру про підвищення моєї заробітної плати. Натомість, окрім пустих і гарних обіцянок, питання щодо підвищення зарплатні перетворювалося в бік банального маніпулювання роботою і вирішення якихось нових завдань та відтермінування підвищення зарплати на невизначений час. **Дешева робоча сила завжди в тренді!**

Справді, не хочеться їхати працювати за кордон, але якщо сильно притисне, то буду змушений податися...

Вчені довели, коли людина починає бачити своє життя у більш позитивному світлі, воно і справді поступово змінюється на краще. Це виходить десь на рівні самообману.

Мій девіз в житті – «Навіть в негативі бачити позитив»

ЯКІ ТВОЇ НАЙВАЖЛИВІШІ ДОСЯГНЕННЯ, ЗАХОПЛЕННЯ, МРІЇ?

Це насамперед сім'я: дружина, дві доньки: четвертокласниця Евеліна та Альбіна, учениця першого класу. Серед захоплень: архітектура, 3-D моделювання, BIM моделінг. Здійснив свою мрію – збудував будинок для сім'ї. Залишилося здійснити – посадити дерево. Вірю в Бога та реінкарнацію душ.

Богдан Герасько,
випускник КНУБА

Проект будинку для нашої сім'ї був виконаний в програмі Archicad

мати несподівані «косяки-прорахунки». Найприємніше, я вважаю, по закінченню майже кожної роботи – це чути від керівника слова «дякую тобі за гарну роботу!». Ці слова є позитивним стимулом для подальшого мого розвитку.

ОСЬ МОЯ ІСТОРІЯ!

Після закінчення універу повернувся з Києва в рідне місто Коростень Житомирської області. Став працювати.

03.09.2007–06.06.2008 – технік-конструктор, архітектор II-ої категорії, КП Коростеньбуд, м. Коростень. Займався замірами, переплануванням, виготовляв ескізи проробки та проектну документацію стадії архітектурних рішень в програмі CorelDRAW. **Причина звільнення – низька заробітна плата.**

Від мене пішла моя кохана дівчина. 07.06.2008–30.06.2009 – архітектор, ЗАТ Українська Будівельна Компанія, м. Київ. Займався замірами димовентильційних каналів та фасадів пентхаусів ЖК «Олександрівський», виготовляв конструкторську документацію фасадів пентхаусів для облицювання композитними

них робіт, розробляв та запроваджував форми документації необхідних для роботи управління. 16.04.18-20.04.18 – підвищував кваліфікацію в Інституті післядипломної освіти Київського національного університету імені Тараса Шевченка за напрямком «Радіаційна безпека при здійсненні окремих видів діяльності в сфері використання ядерної енергії». **Причина звільнення – напру-**

тень. **Причина звільнення – закінчення строку трудового договору, який тривав на період відпустки основного працівника.**

12.04.2011–05.08.2011 – директор. Районне комунальне підприємство «Архітектурно-планувальне бюро», м. Коростень. **Причина звільнення – суттєві зміни в законодавстві, які призвели до закриття всіх подібних**

закладів в області, повна відсутність замовлень.

02.09.2011–15.07.2013 – замісник начальника та в.о. начальника Управління якості, ПАТ «Коростенський завод хімічного машинобудування», м. Коростень. Контролював якість

жена моральна обстановка, як результат честь власної сім'ї та сімейні цінності для мене звичайно стала важливіше за будь-яку посаду.

01.11.2018–03.07.2019 – старший контролер якості Відділу контролю якості ТОВ БФ Паркет Української холдингової лісопильної компанії, м. Коростень. Розробляв нормативні вимоги щодо виготовлення паркетної дошки Rezalt на всіх етапах виробництва та контролював якість продукції, контролював відвантаження готової продукції.

Проект будинку, в якому в Коростені живе з сім'єю наш випускник Б.М. Герасько. Проект виконано в програмі ArchiCad 23 по завершенню будівельних робіт в програмі ArchiCad 23. Проектування будинку перед будівництвом виконував в програмі Компас3D-V16.

Опитування

ЩО НАЙБІЛЬШЕ ВРАЖАЄ ІНОЗЕМЦІВ В УКРАЇНІ ТА УКРАЇНЦЯХ

**ЗВЕЗДА
МИШЛЕНА**

(Зірки від компанії Андре Мішлен за відмінні ресторани, кухню, шеф-кухаря – від ред.)

Але пролу-

нали не лише компліменти.

"Алкоголь – це кисень для українців, здається, що вони не могли б вижити без алкоголю", – вважає пакистанець, приватний підприємець **Шоайб Кхан**.

"Виявляється, п'ють кожен день. Однак, коли пригощають, то від душі", – ділиться враженнями телеоператор з Японії **Тошиюки**.

ПРИРОДА І МИНУЛЕ

"Українська природа дуже красива", – говорить пакистанець, приватний підприємець **Шоайб Кхан**.

"Я вражений природою Карпат. Це щось дивовижне. Її необхідно берегти від шахраїв, великих і малих, державних і приватних", – вважає **Орест Дель Соль**, який переїхав з Франції в Закарпаття.

Однак, професіонали помічають не лише красу.

"У Києві щодня відкриваєш щось нове або несподіване. Це і нові пентхауси в багатоповерхівках, стиль яких межує з кітчем. І будинки радянської епохи, які руйнуються самі або їх зносять. Це і прекрасні фасади, приховані за всюдишущою рекламою. Загалом, міський пейзаж все більше свідчить про триваючу кризу, глибоко укорінену в хитросплетіннях політичного, соціального і історичного ландшафту країни", – зазначає архітектор з Маврикія **Лаура Лім Сам**.

"Найбільше вражає поєднання двох різних способів життя. Це старий світогляд, радянський підхід до всього, дуже грубий, я б сказав, примітивний. І в той же час, молоде покоління, яке їздить в Європу, США, бачить світ і нове сучасне життя, мислить по-сучасному. І я здивований, як це працює в одній країні. Можливо, це одна з причин того, що ця країна не рухається... Не рухається взагалі нікуди! Це як стоп-кадр. Вікно відкрито, але неможливо вибратися, бо як ніби тягне старе "тіло", старий тип мислення. Це те, що шокує мене найбільше", – констатує фотограф **Габріель Карраско з Майами**.

"Мене завжди вражало те, як Україна, наближаючись до катастрофи, в останню хвилину уникала її. Так було кілька разів в історії. І знову під час останньої революції", – говорить французький журналіст **Ален Гіймноль**.

Підготував **А. Сокирко**, студкор «А+Б»
(використано: ukraine-is.com)

Напередодні 30-ї річниці з дня проголошення незалежності було проведено опитування іноземців, щоб дізнатися, якою вони бачать Україну і українців сьогодні.

За результатами було складено список найбільш популярних відповідей. На питання відповідали представники США, Великобританії, Франції, Данії, Японії, Пакистану, Канади і Маврикія.

У той же час Ранде не подобається грубість чоловіків до жінок в громадських місцях.

"В метро або автобусі чоловіки часто відштовхували мене, просто щоб пройти і зайняти місце. Дуже рідко чоловіки поступалися місцем жінці, якого б віку вона не була, і якими б важкими не були її сумки. Як правило, вони просто закривали очі або розгортали газету, і робили вигляд, що не бачать".

Подібні враження й у Йоганеса Вамберга з Данії: "Дратує найбільше відсутність взаємоповаги, відсутність взаємної ввічливості. Це стосується як літніх людей, так і молоді. Це спроба бути першим, не поважаючи інших...".

"Люди, яких я зустрів в Україні, всі були високоосвічені та з хорошими манерами", – говорить креативний директор рекламного агентства **Хідео з Японії**.

"Мені здається, українці дуже гостинні і єдині як нація. Мають гордість і

нес-проекти. Хоча я й розумію, що це також і питання виживання людей, які беруться за свою кар'єру через невизначеність в економіці країни", – зазначає журналіст з Канади **Френсіс Плурд**.

"Прагнення до свободи і приватної власності. Навіть в комуністичні часи багато українців зберігали ці почуття", – зазначає французький журналіст **Ален Гіймноль**.

ЖІНКИ

"З позитивного – українські дівчата. Звичайно, це одна з причин того, що я тут!", – зізнається **Габріель Карраско з США**.

"Українські жінки розумні, добре організовані і хороші господині", – підводить підсумок приватний підприємець **Шоайб Кхан з Пакистану**.

"Дуже красиві і серцеві жінки", – говорить телеоператор з Японії **Тошиюки**.

ДОРОГИ І АВТОМОБІЛІ

"На вулицях тільки нові іноземні машини. Як таке може бути?" – запитує

одним! І їх величезна кількість! І це в країні, де криза і війна", – дивується фотограф з Майами **Габріель Карраско**.

"Дороги і маленькі жовті автобуси! Вау! Це просто хаос якийсь. Агресивні водії намагаються втиснутися в смугу. А ці жовті автобуси! Як вони тільки не перевертаються в годину пік, переповнені людьми!?", – говорить фотограф з Великобританії **Пітер Фозергілл**.

"Ніякої взаємоповаги. Це особливо помітно, як паркують автомобілі: припарковуючись на переходах, закривають прохід пішоходам, в тому числі з колясками", – обурюється журналіст і правозахисник **Йоганнес Вамберг з Данії**.

ЇЖА

"Якість їжі – для мене це був величезний сюрприз. Коли я вперше приїхав до Києва, була упередженість по відношенню до продуктів. Але з часом я зрозумів, що традиційні домашні страви дуже хороші. Моя наречена **Ірина** – прекрасний кулінар, деякі її традиційні українські страви дивовижні", – зізнається британський фотограф **Пітер Фозергілл**.

ХАРАКТЕР

Особливості характеру українців, серед яких, перш за все, щирість і гостинність, назвали майже всі, з ким спілкувалися українські кореспонденти.

"Щирість. Якщо ви бували в інших країнах, то бачили, що там люди дуже люб'язні, але я не вірю, що це щиро. Як на мене, часто це просто маска. В Україні це не так, тут відразу ж зрозуміло, як людина

патріотизм – дивно бачити, як багато національних кольорів всюди: прапори в таксі, на будівлях, браслети і навіть ожерелля на вулицях", – говорить фотограф з Великобританії **Пітер Фозергілл**.

"Мене вражає підприємницький дух людей. Вони мають амбіції, мають біз-

янонець **Хідео**, креативний директор рекламного агентства.

"Величезна кількість дорогих машин. Ви можете побачити тут Porsche, Range Rover, нові моделі Mercedes. Особливо в центрі столиці, в годину пік. Один хороший автомобіль за

"Українська кухня дуже сподобалася. Кухарі у вас – високого рівня. Навіть не зрозуміло, чому до цих пір українські страви не мають мишленівських зірок", – вважає **Хідео**, креативний директор рекламного агентства з Японії.

ставиться до тебе, що йому подобається, а що – ні", – вважає фотограф **Габріель Карраско з Майами**.

"Мені багато подобається і вражає в українцях. Але вгорі мого списку – тепло і щира гостинність, те, наскільки легко я можу спілкуватися з ними на глибокому, душевному рівні. Час за чаєм і хорошою розмовою – найкращі ліки для серця і душі. Це те, що є унікальною особливістю українців, і те, що я цінувала під час життя в Україні", – зізнається **Ранд**, яка після 21 року перебування в Україні повернулася на батьківщину, в США.

На пагорбах київських...

ОСОБЛИВА «КИЇВСЬКА АРХІТЕКТУРА»... КИЇВ, ЩО ЗНИКАЄ...

У Києва, безперечно, є потужна енергетика, магнетизм столиці. Не випадково він став "матір'ю міст руських". Київ приймає всіх з різною етикою, ментальністю. У нашого міста є якийсь терпіння до всіх... Такої толерантності як в Києві більш ніде в Україні не зустрінеш...

Сьогодні «Архітектура і Будівництво» розповість читачам, як наш Київ втрачає безліч цінних об'єктів, як у будівельній гарячці знищуються старовинні вулиці, сквери, парки. Свої думки пропонують професіонали-архітектори і просто мешканці міста. Читайте!

Урбаніст Ю. Чаплінська

У урбаніста Юліана Чаплінського, колишнього головного архітектора Львова, в інтерв'ю запитали, як він розглядає знищення історичної спадщини у столиці і в цілому в Україні. Архітектор зізнається в любові до Києва і нещадно його критикує.

«В Києві пересуватися некомфортно. Кількість громадських просторів вкрай мала. Якість парків і скверів дуже відносна. Думаю, що багато хто не зможе сказати, що почувається в столиці щасливим – про це свідчать об'єми міграції на вихідні за територію Києва.

Коли я працював заступником міністра (розвитку громад та територій України в уряді Олексія Гончарука – «Українська Правда»), то мучився від того, що ходити пішки в Києві складно. Про велосипед навіть мова не йде...

В Києві ніби функції багато, достатньо культурного життя, але все так розкидано. Немає органічного, інтуїтивного пересування, треба знати всі маршрути. Мені здається, суперприкладом для Києва повинні стати Берлін, де вдалося органічно зшити соціалістичну

В мене таке враження, що Київ просто не сприймає себе туристичним містом. Туристична спадщина Києва якась острівна. Немає єдиного пішохідного маршруту. Все перерізано магістралями, світлофорами, підземними переходами. Районами, які знаходяться на Лівому березі, гуляти не можливо: всюди гектари стоянок, вкрай погані тротуари, огорожені парканами двори...

Цікаву деталь висловив львівський архітектор Чаплінський. «Як не дивно, радянська забудова, особливо навіть хрущовська, в Києві виглядає значно більш комфортнішою, ніж новобудови. Менша щільність, менше автомобілів, немає парканів між будинками, всі подвір'я зелені. Їх не порівняти з тим озелененням, яким "обдаровують" забудовники своїх клієнтів. Те, що саме радянське житло маленьке, некомфортне – це вже інша справа...»

ЗНЕСЕНО ІСТОРИЧНІ БУДІВЛІ ...

В Києві багато прекрасних пам'яток модернізму. Їх треба берегти. Збереженої історичної архітектури залишилось мало, зауважує Ю. Чаплінський.

Так, навесні 2021-го зрівняли з землею єдиний збережений дореволюційний будинок – 120 літню садибу Уткина біля залізничного вокзалу. Ця будівля – єдиний свідок столітнього калейдоскопа подій біля київського вокзалу. Щоб знести будинок орендатор постарався скоріше вибити вікна. Йому необхідно було якнайшвидше розпочати будівництво чергового «соціального проекту» – нового 50-метрового монстра.

На жаль, за час Незалежності України було знищено 10 старовинних пам'яток архітектури. Серед них 2011 – го знесли історичну будівлю – маєток шляхтянки Олени Згорської. Двоповерховий будинок в стилі модерн про-

ництво на місці знищеної історичної будівлі комплексу споруд адміністративного, житлового та господарського призначення з підземним паркінгом. Але зовсім недавно в розкопках під будинком археологами був виявлений законсервованний фундамент палацу князя Володимира. Зараз на ділянці продовжать будівельні роботи, а історики і археологи стурбовані тим, що можуть назавжди втратити цінні артефакти.

У центрі Києва по вулиці Саксаганського, 111 у вересні 2013 року зруйнували ще одну історичну будівлю – будинок, в якому жив історик Михайло Грушевський разом зі своєю матір'ю та сестрою. Зруйнована будівля була зведена в II половині XIX століття, а в 1888 році був добудований другий поверх.

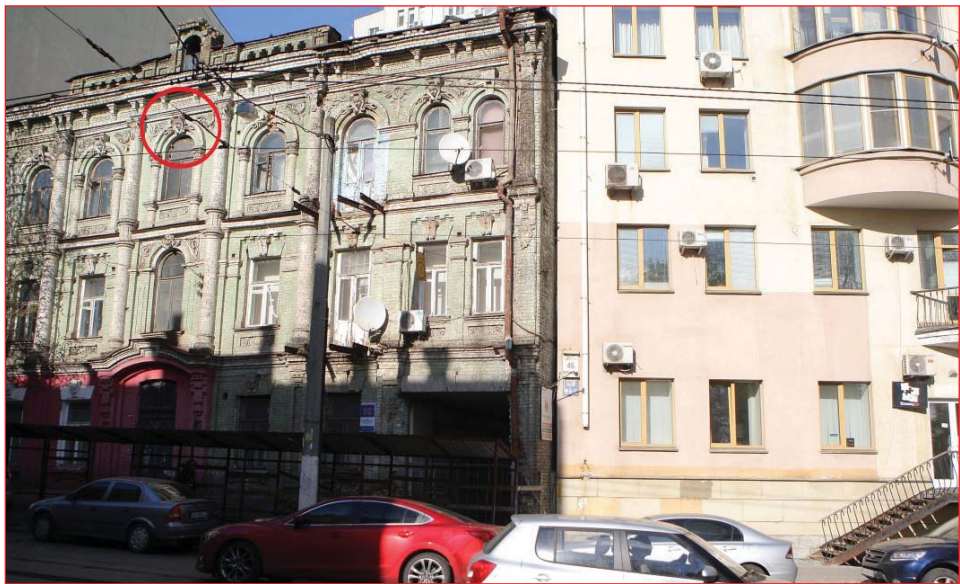
Безумна суміш новобудов, покинутих людьми розвалюю, роздвоєних трамвайних колій...

ди чергового ЖК, знищення скверу заради торгового центру, розширення магістралі за рахунок парку стали з'являтися все частіше. Про значущі втрати останніх років розповімо докладніше.

зберегти для наступних поколінь киян...

А тим часом забудовники доводять столицю до такого стану, що її мешканцям стає не лише гірше тут жити, а й гостям соромно показувати. Стара київська вулиця Дмитрівська, над якою зникають роками, яскравий тому приклад. Як треба не любити, навіть ненавидіти Київ, щоб таке накоїти. І за це ніхто так і не поніс відповідальності. Знищення Дмитрівської продовжується...

Те, що бачимо на Дмитрівській, не вписується в жодні рамки – ні естетики, ні здорового глузду. Безумна суміш пафосних новобудів, покинутих людьми розвалюю, роздвоєних трамвайних колій... Що це? Занедбаний двір, заставлений машинами, чи щось ще схоже на вулицю, по якій пересуваються люди і їде транспорт?

Архітектурний антикваріат та висотка-новобуд. Вишукана ліпнина біля вікон: на останньому поверсі над вікнами бачимо архітектурну деталь – маскарони у вигляді ангельських голів.

Історія будівлі пов'язана не тільки з особистістю Грушевського, а й з відомим українським художником-пейзажистом Іваном Хворостецьким.

"Іменні" будинки в Україні поступово знищуються: кілька років тому в цьому кварталі знесли будинок, в якому жила видатна українська поетеса Леся Українка. На Саксаганського, 111 планують побудувати торгово-офісний центр в три поверхи з надбудовою.

За останні кілька років у рамках декомунізації, у будівельній гарячці і

«Для того, щоб поважали Київ, він повинен мати підкреслене історичне обличчя. Стару архітектуру треба не тільки зберегти, але й розвивати, щоб вона притягувала до себе людей. В Україні мусить бути мода на реставрацію. Потрібно привчити людей, що це дуже круто, коли ти купуєш стару споруду та реставруєш її...» - стверджує Юліан Чаплінський.

«АТМОСФЕРУ СТАРОГО КИЄВА ДОВГО ЗБЕРІГАЛА НИНІ ЗНИЩЕНА ВУЛИЦЯ ДМИТРІВСЬКА...»

Забудована у другій половині 19 століття переважно двоповерховими будинками міщан. Це була особлива «київська архітектура»...

Колись, ця вулиця вела від Лук'янівки до Євбазу («єврейський базар» – так кияни називали і ще й досі називають увесь цей район). Це був головний ринок Києва на Галицькій площі, ниніш-

Чому висотки побудовані практично впритул до трамвайних колій, і трамваї їздять прямісінько під вікнами їхніх мешканців? Тротуари дуже вузькі, побиті, на деяких ділянках і взагалі відсутні. Вулиця забудована так щільно, що ніде немає вільного простору, а будинки просто повилазили на тротуари.

...Ось одноповерховий будиночок, в якому давно ніхто не живе, на розі Глібова і Дмитрівської. Стара сіра цегла от-от обвалиться, на потрісканих стінах ледь тримаються облущені двері, вхід до яких заріс кущами. По сусідству – ще один занедбаний триповерховий будинок з червоної цегли із брудними побитими вікнами та обшарпаними стінами.

Поруч та через дорогу від цих забутих людьми будівель інший світ – яскраво-жовта висотка-«новобуд» із квітковим магазином, офісом психолога, італійським меблевим салоном та ще всілякими «бутиками».

На розі Дмитрівської і Полтавської – знову архітектурний антикваріат: будівля з червоними подекуди облущеними стінами та високими білими колонами – приватний київський інститут підвищення кваліфікації, а колись це був один з навчальних корпусів КПІ. Далі за ним по Дмитрівській – знову жовта висотка, схожа на попередню.

Дерев, знаменитої київської зелені, практично немає. За сумішшю споруд – праворуч бетонні паркані, облуплені оголошеннями, ліворуч – кілька будинків різної висоти, зведені впритул один до одного. Найнижчий, двоповерховий, вочевидь, після пожежі: відсутня половина даху, обгорілі стіни...

На розі Дмитрівської та Павлівської, в реконструйованому будинку, колись був магазин «Риба» (або, як жартували

Будинок Михайла Грушевського, першого президента УНР зносять

забудову та всі ці експерименти з тілом міста в єдине ціле...

Далі автор відзначив, що Київ називають "новим Берліном", але в Берліні немає, наприклад, таких проблем з велосипедами, як в Києві, хоч мер Кличко дуже пишається своїми велодорожками. «Щоб перестати пишатися велосипедною інфраструктурою Києва, Кличку треба просто сісти зранку в якомусь віддаленому районі на велосипед та приїхати на роботу...

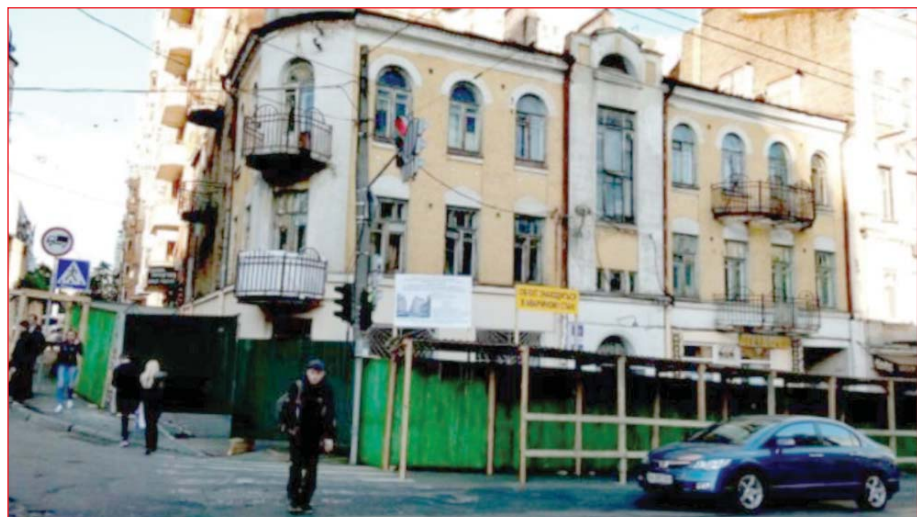
А ще є електросамокати, моноколееса... Взагалі, на мій погляд, середовище в Києві так створено, що люди перебувають в напруженні. Пішоходи проклинають автомобілістів, бо вони запаркують тротуари. Автомобілісти проклинають пішоходів, бо їм посміли зробити зауваження.

Києву бракує пішохідного центру, який є у всіх європейських містах, хоча у нього є унікальний простір, з яким влада нічого не робить... У Києва фантастичні можливості: коли я попадаю на провулки навколо Подолу, бачу щось неймовірне: ці маленькі садиби, сільський цей масштаб в центрі столиці! Але ніхто це не афішує, не пропагує...

стояв понад сто років. Тепер на місці столітнього особняка зведуть 25-поверхову висотку під посольство Казахстану.

П'ятиповерховий приватний приватковий будинок по вулиці Антоновича, 44 був зведений на початку XX століття за проектом відомого інженера-будівельника А. Трахтенберга. Цей будинок в стилі модерн потребував реконструкції, але ніяк не знесення. У ньому особливо цікаво виглядало декоративне оформлення фасаду: ліпні деталі, малюнки віконних рам і металевих огорож були виконані в стилі модерн. Між третім і четвертим поверхами повторювався жезл бога Меркурія – кадудей – символ торгівлі.

Старовинний маєток у Десятинному провулку, 5 побудований ще в середині XIX століття, на зорі 2000-х був переданий Українській православної церкві Київського патріархату «для експлуатації та обслуговування». Однак будинок не тільки не привели в порядок – він на очах старів і розпадався. І ось, в один "прекрасний" день, його вирішили знести. Через якийсь час церква отримала дозвіл на проектування та будів-

Дмитрівська, яка з'єднувала Лук'янівку з Євбазом (нинішню площею Перемоги).

просто через недбалість Київ втратив безліч цінних об'єктів. Новини про знесення старовинного будинку зара-

ній площі Перемоги. Як і увесь тодішній Київ, ця вулиця несла на собі відбиток милої провінційності: її конче треба було

Продовження. Початок на стор 5.

На пагорбах київських...

ОСОБЛИВА «КИЇВСЬКА АРХІТЕКТУРА»... КИЇВ, ЩО ЗНИКАЄ...

за радянських часів, магазин "Риби нема"), ретро-фотографію якого нам пощастило знайти в мережі.

Подивіться, на це фото 1970-х років – так виглядав саме цей квартал 40 років тому... Трамвайні рейки, укріплені акуратно сірою бруківкою, жовто-червоний трамвайчик №15 ось-ось поверне на Павлівську. Уздовж Дмитрівської буяє потужна київська зелень, аж за розлогими кронами старих дерев геть не видно будинків. Так було по всій вулиці – дерева і кущі бузку, які тут росли, додавали їй особливого шарму.

Зараз все навпаки – лише цегляні коробки "новобудів"...

Повернемося в сучасність. На Дмитрівській, 60 – чергове будівництво. Ще кілька місяців тут стояв симпатичний триповерховий будинок початку ХХ століття, а тепер, за інформацією ЗМІ, на його місці виростає чергова "коробка". Ось, що кажуть нам мешканці вулиці: **Погляньте, який невеличкий клаптик, але тут примудрилися втулити ще будинок!**

Після побаченого на Дмитрівській, ми не могли не звернутися до експер-

тів, які знаються на архітектурі та історії Києва, аби дізнатися їхню думку про таке неподобство у центрі столиці.

Михайло Кальницький, киевознавець, історик:

"Така ситуація не лише на Дмитрівській, а й на сусідніх – Златоустівській, Павлівській, певною мірою на вулиці В'ячеслава Чорновола, які утворюють цей мікрорайон київського центру. Його вже не перший рік перетворю-

ють на такий собі Манхеттен: хмарочоси – один на одному. Здавалося, що забудувати вже немає куди, але ще знаходять і упихують.

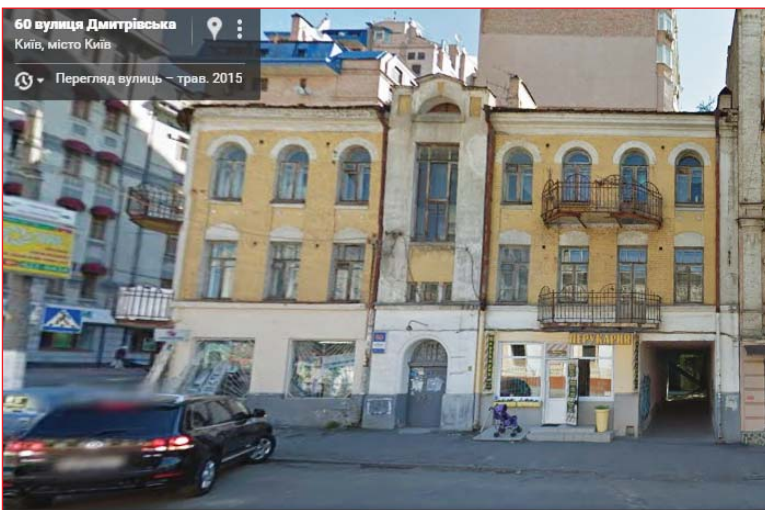
Взагалі ж руйнування історичного середовища відбулося вже років зо двадцять тому, якщо не більше. У 90-ті почали будувати хмарочоси. Приміром, нинішня вулиця Павлівська – це дітище 90-х років. Історичне середовище вже тоді руйнувалося, залишалися тільки

окремі пам'ятки. На Дмитрівській досі залишаються 5-6 цікавих будинків у різних стилях початку 20 століття, які важливо зберегти".

Георгій Духовичний, архітектор: "Всі наші забудовники так чи інакше пов'язані з представниками влади і тому будують що хочуть і де хочуть по всьому Києву. Те, що зробили зі схилами над Дніпром – ганьба. Силует Правобережжя просто не впізнати. Нас запитують – як ми як архітектори могли таке допустити? Але хіба нас хтось питає чи слухає? **Сьогодні навіть норми розроблені таким чином, щоб архітектори не могли впливати на забудову. Я працюю більше 40-ка років, але такого жадиття як зараз у Києві ще не було.**"

"Та як би там не було – затверджений чи не затверджений генплан міста, чи його взагалі немає, але це все одно не дає права забудовникам і всіляким контролюючим органам ігнорувати стан історичної частини міста, керуючись лише інтересами власної кишені. Вулиця Дмитрівська – лише маленька жилочка у тілі стародавнього міста, над якою роками знуцаються".

І.Герасченкова,
(використано матеріали газети
«Українська правда» та агенства
«Укрінформ»)

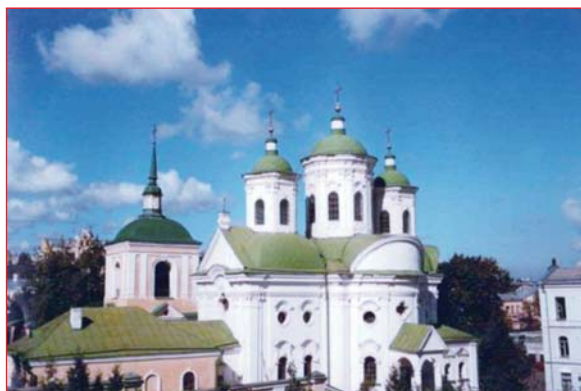

Невеличкий клаптик у дворі, але і на ньому примудрилися втулити ще будинок!

Продовження. Початок на стор 2.

На пагорбах київських...

НЕВІДОМА УКРАЇНА: 25 АРХІТЕКТОРІВ І ЇХ ШЕДЕВРИ

Покровська церква на Подолі

целярії в Козельці, а також Спасо-Преображенський собор Красногорського монастиря в Золотоноші..

СТЕПАН КОВНІР, КИЇВ

Гармонійності архітектурної композиції Києво-Печерської лаври ми зобов'язані майстру українського бароко Степану Ковніру. Він зробив свій внесок в будівництво Лаври після страшної пожежі, яка спіткала монастир в 1718 році. У Лаврі майстер спорудив Ковні-

Ковнівський корпус в Лаврі (побудовано 1744–1746)

ривський корпус, а також дзвіницю в Ближніх і Дальніх печерах. Також до його робіт відносяться церква в Китаївській пустині і собор Антонія і Феодосія Печерських з дзвіницею в м. Васильків на Київщині.

ВІКЕНТІЙ БЕРЕТТИ, КИЇВ

Італієць за походженням, Вінченцо Беретті увійшов в історію української архітектури 19 століття перш за все як автор проекту Київського університету

(сучасного Червоного корпусу КНУ ім. Т. Шевченка – головної і найстарішої його будівлі, одного з найкрасивіших вузів України). Він створив і монумент на ймовірному місці хрещення князя Володимира в Херсонесі

ДМИТРО ДЯЧЕНКО, КИЇВ

Дмитро Михайлович Дяченко став основоположником українського неорароко як одного з архітектурних стилів 20 століття, але не встиг зробити в Києві все, чого хотів... Він загинув в 1942 році від холоду і виснаження в одному зі сталінських таборів, звинувачений в українському націоналізмі в архітектурі. Свого часу саме Дмитро Дяченко відкрив першу професійну виставку української архітектури в Російській імперії, потім – в Києві став творцем Українського архітектурного інституту. Серед творів майстра – церковно-археологічний музей (Кам'янець-Подільський), міська управа (Ковель), сучасний Національний університет біоресурсів і природокористування України, а також земська лікарня в Лубнах на Полтавщині, де зараз знаходиться дитяча поліклініка.

Дзвіниця на Дальніх печерах

Центр культури і мистецтв (колишній Жовтневий палац)

Національний банк в Києві

ОЛЕКСАНДР КОБЕЛЄВ, КИЇВ

Олександр Васильович Кобелев – яскрава фігура в історії української архітектури. Хрещеник імператора Олександра II, він одружився з грецькою дворянкою. І, схоже, тільки дивом врятувався від сталінських репресій. Олександр Кобелев був не тільки талановитим архітектором, а й педагогом. Працюючи на залізниці, він став будівельником вокзалу в Козятині (одного з найкрасивіших вокзалів в Україні) і Коростені, а в Полтаві проектував земельний банк. Київ також прикрашають його творіння – зокрема будівлю Національного банку України.

ВЛАДИСЛАВ ГОРОДЕЦЬКИЙ, КИЇВ

Молодий польський шляхтич Владислав Лешек Городецький був спадкоємцем цілої династії подільських шляхтичів. Він 30 років творив в Києві. А в 1920 році переїхав до Польщі, щоб залишити і там своє архітектурне спадщину. В Україні серед його відомих робіт – київські шедеври, такі як Будинок з химерами, римсько-католицький храм Святого Миколи, караїмська кенаса і т. п. Менш відомими творами Городецького є вілла в Євпаторії, земська лікарня в Мошнах, а також черкаська і уманська гімназії і костел-мавзолей Потоцьких в селі Печера Вінницької області.

І.Герасченкова,
(за історичними довідниками)

Національний університет біоресурсів і природокористування)

Будинок з химерами

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, i_geraschenkova@voliacable.com

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Виготовлено Приватним підприємством "БІАЙДІ". вул. Новгородська, 1-51 м. Київ. 03151

Редактор **Ірина Герасченкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608, тел. 241-55-35